

Πως πρέπει να φυλάμε το νου μας από την πολυπραγμοσύνη και την περιέργεια (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Ιουνίου, 2019

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ´.

Καθώς είναι ανάγκη να φυλάμε το νου μας από την αγνωσία, όπως είπαμε πριν, έτσι παρομοίως είναι ανάγκη να τον φυλάμε ακόμη και από την πολυπραγμοσύνη, την αντίθετή της αγνωσίας. Γιατί, αφού τον γεμίσουμε από πολλούς λογισμούς μάταιους και άτακτους και βλαπτικούς, τον κάνουμε αδύνατο και δεν μπορεί να καταλάβη εκείνο που ταιριάζει στην αληθινή απονέκρωσί μας και τελειότητα. Γι αυτό, πρέπει να είσαι σαν πεθαμένος εντελώς, σε κάθε έρευνα των επιγείων πραγμάτων, τα οποία, αν και μπορεί να επιτρέπονται, δεν είναι όμως και αναγκαία. Και μαζεύοντας πάντα το νου σου, όσο μπορείς μέσα στον εαυτό σου, κάνε τον αμαθή από τα πράγματα όλου του κόσμου τα πράγματα.

Τα μηνύματα, οι καινούργιες ειδήσεις και όλες οι μεταβολές και οι αλλοιώσεις, μικρές και μεγάλες του κόσμου και των βασιλείων, ας είναι για σένα τέτοιου είδους, **σαν να μην υπάρχουν καθόλου** (15). Αλλά και αν σου προσφέρονται από τους άλλους, **εναντιώσου** σε αυτά, **απομάκρυνέ** τα από την καρδιά και τη φαντασία σου. **Ας είσαι δε προσεκτικός εραστής στο να καταλάβης τα πνευματικά και τα ουράνια**, μη θέλοντας να γνωρίζης άλλο μάθημα στον κόσμο, παρά τον Εσταυρωμένο και τη ζωή του και τον θάνατο και το τι ζητάει αυτός από σένα· και βέβαια θα ευχαριστήσης πολύ τον Θεόν, ο οποίος έχει για εκλεκτούς και αγαπημένους του εκείνους που τον αγαπούν και φροντίζουν να κάνουν το θέλημά του.

Επειδή, **κάθε άλλο ζήτημα και έρευνα, είναι εγωισμός και υπερηφάνεια, δεσμά και παγίδες του διαβόλου**, ο οποίος σαν πανούργος, βλέποντας ότι η θέλησις εκείνων που προσέχουν στην πνευματική ζωή είναι δυνατή και ισχυρή, **γυρεύει να νικήση το νου τους με τέτοιες περιέργειες**, για να κυριεύση με αυτόν τον τρόπο και το ένα και το άλλο. Οπότε, συνηθίζει πολλές φορές να τους **δίνη σκέψεις δήθεν υψηλές, λεπτές και περίεργες και μάλιστα στους εύστροφους στο νου και σε εκείνους που είναι εύκολοι να υψηλοφρονήσουν**.

Γιατί αυτοί, αιχμαλωτισμένοι από την ηδονή και τη συνομιλία εκείνων των υψηλών σκέψεων, **στις οποίες νομίζουν ψεύτικα ότι απολαμβάνουν του Θεού**, ξεχνούν να καθαρίσουν την καρδιά τους και να προσέχουν στην ταπεινή γνώσι του εαυτού τους και στην αληθινή απονέκρωσι· και έτσι αφού δεθούν με το δεσμό της υπερηφάνειας, **γίνονται είδωλο του ίδιου του νού τους**· και στη συνέχεια, λίγο λίγο, χωρίς να το καταλάβουν, **φθάνουν να λογαριάσουν, ότι δεν έχουν ανάγκη πλέον από την συμβουλή και τη νουθεσία των άλλων, επειδή συνήθισαν να προστρέχουν σε κάθε τους ανάγκη στο είδωλο της δικής τους κρίσεως**· πράγμα, που είναι πολύ επικίνδυνο και **δύσκολο να ιατρευθή**· διότι **η υπερηφάνεια του νου είναι πλέον περισσότερο επικίνδυνη από εκείνη της θελήσεως**.

Επειδή, η μεν υπερηφάνεια της θελήσεως, όντας φανερή στο νού, εύκολα θα μπορή καμιά φορά να ιατρευθή, υποτασσόμενη σ εκείνο που πρέπει. Ο νους όμως όταν έχη σταθερή γνώμη ότι η κρίσις του είναι καλύτερη από των άλλων, από ποιόν θα μπορή να ιατρευθή και Πως να υποταχθή στην κρίσι των άλλων, εκείνος που δεν την έχει τόσον καλή σαν την δική του; Αν ο οφθαλμός της ψυχής, ο οποίος είναι ο νους, με τον οποίο ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίση και να καθαρίση την υπερηφάνεια της θελήσεως, είναι ο ίδιος ασθενής, τυφλός και γεμάτος από υπερηφάνεια, ποιός έπειτα μπορεί να τον γιατρέψει; και αν το φως είναι σκοτάδι και ο κανόνας είναι λάθος, Πως θέλει να φωτίση ή να διορθώση τα άλλα; Γι αυτό πρέπει να αντισταθής το γρηγορότερο σε αυτή την επικίνδυνη υπερηφάνεια του μυαλού, προτού να διαπεράση μέσα στο νού των κοκκάλων σου και αντιστεκόμενος, βάλε χαλινάρι στην οξύτητα του νού σου και υπόβαλε τη δική σου γνώμη στη γνώμη των άλλων και γίνε ανόητος για την αγάπη του Θεού και θα είσαι σοφώτερος από τον Σολομώντα·

«Όποιος νομίζει ότι είναι σοφός με τα μέτρα αυτού εδώ του αιώνα, ας γίνη μωρός, για να γίνη πραγματικά σοφός» (Α΄ Κορινθ. 3,10).

Υποσημείωσις.

15. Γι' αυτό και **ο μέγας Βασίλειος προστάζει, να είναι σε μας, σαν μια πικρή γεύσι όλα τα κοσμικά διηγήματα**· «ήτω σοι πικρά γεύσις, η των κοσμικών διηγημάτων ακρόαση, κηρία δε μέλιτος, τα των οσίων ανδρών διηγήματα» (Λόγ. ασκητικ. περί αποταγ.)· και ο προφήτης Δαβίδ, λέει· «**Διηγήσαντό μοι παράνομοι αδολεσχίας, αλλ ουχ ως ο νόμος σου Κύριε**» (Ψαλμ. ρη 85).

(Από το βιβλίο: “[Ο Αόρατος Πόλεμος](#)” του Οσίου πατρός ημών Νικοδήμου του Αγιορείτου. Απόδοση στην Νεοελληνική Βενεδίκτου Ιερομονάχου, του Αγιορείτου. Έκδοσις, Συνοδίας ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ, ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ. Μάρτιος του 2014)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: Oodegr.com)